

सम्बलमानाह्वदुपयज्जं सतोदभेदं पवनात्मकं तत् ॥
 यच्छोषतृष्णाञ्ज्वरदाहयुक्तं पैत्तं सिरा यत्नं भवन्ति पीताः ।
 पीताक्षिविण्मूलनखाननस्य पिक्तोदरम् २ तत्पचिराभिष्ट-
 टि । यच्छीतलं शुक्लसिरावनजं गुरु स्थिरं शुक्लनखाननस्य ।
 क्षिग्धं महच्छोफयुतं ससादं कफोदरम् ३ तत्तच्चिराभि-
 टि । स्त्रियोऽन्नपानं नखरोममूलविडार्त्तवैर्युक्तमसाधुयुक्ताः ।
 यः प्रयच्छन्त्यरयो गरांश्च दुष्टासु दूषीविषसेवनाहा ।
 तेनाशुरक्तं पिताश्च दोषाः कुर्वन्ति घोरं जठरं त्रिखि-
 ञ्कम् ५ । तच्छीतवाताभ्रसमुद्भवेषु विशेषतः कुप्यति दह्यते च ।
 स चातुरो मूर्च्छति सम्प्रसक्तं पाण्डुः कृशः शुष्यति
 तृष्णया च । प्रकीर्तितं दूष्पुदरन्तु घोरं श्लीहोदरम्
 कीर्त्तयतो निबोध । विदाह्यभिष्यन्दिरतस्य जलोः प्रदुष्ट-
 मत्यर्थमसृक् कफश्च । श्लीहाभिष्टिं सततं करोति श्लीहो-
 दरम् ५ तत्प्रवदन्ति तज्ज्ञाः । वामे च पार्श्वे परिष्टिमेति
 विशेषतः सोदति चातुरोऽत्र । मन्दस्वरग्निः कफपित्तलि-
 ङ्गैरुपद्रुतः क्षीणबलोऽतिपाण्डुः । अव्यतरस्मिन् यक्षति प्रदुष्टे
 श्लेष्मे यद्गृह्णात्युदरं तदेव । तस्यान्तमसैरुपलेपिभिर्वा वा-
 लाप्रस्रभिर्वा सङ्घैः पृथग्वा । सञ्जीयते तत्र सक्तः सदोषः
 क्रमेण नाद्यामिव सङ्कोरिह । निरुध्यते चास्य गुदे पुरीषं
 निरेति कच्छादपि चाल्यमल्यम् । हृन्नाभिमध्ये परिष्टि-
 मेति यज्ञोदरं विट्समगन्धिकञ्च । प्रच्छर्दयत् बह्वुदरं ई-
 विभाव्यं ततः परिक्राव्युदरं निबोध । शल्यं यदक्षोपप-
 हितं तदन्तं भिनत्ति यस्यागतमन्यया वा । तस्मात् क्षुता-
 न्तात्खलिलप्रकाशः स्त्रावः स्वेदैश्च गुदतस्तु मूयः । नाभेरध-
 योदरमेति षट्त्रिं निस्तुह्यतेऽतीव विदह्यते च । एतत्परि-
 स्त्राव्युदरं ७ प्रदिष्टं दकोदरं कीर्त्तयतो निबोध । यः
 स्नेहपीतोऽप्यनुवासितो वा बालो विरिक्तोऽप्यथ वा निरुद्धः ।
 पित्रेज्जलं शीतलमाशु तस्य क्षोतांसि दुष्यन्ति हि तद-
 हानि । स्नेहोपलिप्तेष्वथ वापि तेषु दकोदरम्पूर्व-
 वदभ्युपैति । सिग्धं महत्त्वम्परिष्टतनाभि भ्रयोन्नतं पृथ-
 मिशान्नुना च । यथा वृत्तिः क्षुभ्यति कम्पते च शब्दायते
 चापि दकोदरं ८ तत् । आभ्यानं गमनेऽप्यक्तिर्दौर्बल्यं
 दुर्बलान्निना । योफः सदनेमङ्गानां सङ्कोवातपुरीषयोः ।
 दाहसृष्णा च सर्वेषु जठरेषु भवन्ति हि । अन्ते सखि-
 लभावन्तु भजन्ते जठराणि तः । सर्वान्येव परोपाकासदा-
 तानि विवर्जयेत् । विस्तरस्तु भा० प्र० दृश्यः । गर्भपा-
 तनजारोगा यत्तुश्लीहजलोदराः इत्युक्तेः उंस्त्वमपि ।
 ५ अल्पे ति० “उदरमन्तरं कुरुते” इतिः

उदरग्रन्थि उ० उदरे यन्त्रिरिव । गुल्मरोगे हेम० । गुल्मग्रन्थे
 विष्टतिः उदरगुल्मोऽप्यत्र उ० “इक्षोर्विकारहारी च भवे-
 उदरगुल्मयानु” याता० इति । [उदरबन्धवस्ते हेम०
 उदरत्राण न० उदरं त्रायतेऽनेन त्रै-ल्युट् । (कमरबन्ध)
 उदरग्रन्थि उ० उदर+ग्र-घञिन् । ससृष्टे उज्ज्वलदन्तः ।
 उजरपिशाच ति० उदरे तत्पूतौ पिशाच इव । सर्वाङ्ग-
 भक्षके हेमच० । [ल्येन पूरयित्वेत्यर्थे ।
 उदरपूरम् अव्य० उदर+पूर-साकल्ये णमुल् । उदरं साक-
 उदरभरि ति० उदरं विभर्त्ति भ्र-खि सुम् च । पञ्च-
 यज्ञाश्चकरणेनालोदरमात्रपोषके ।
 उदररोग उ० ईत० । (उदरी) इति ख्याते रोगे । उदर-
 ग्रन्थे विष्टतिः । उदरव्याधिरप्यत्र “कदलोयश्चारन्तु पानी-
 येन प्रसाधितम् । तदास्वादेन नश्यन्ति उदरव्याधयोऽ-
 खिलाः” गरु० उ० ।
 उदरवत् ति० दृढमुदरमस्यस्य तन्दादि० दृढतायाम्
 मत्तप मस्य वः । दृढमुदरयुक्ते । पक्षे-ठन् । उदरिक्त
 इति । उदरिन् पिच्छा० इत्यच् । उदरिण उक्ताश्च ति०
 इतो मतौ च स्त्रियां ङीप् ।
 उदरग्रन्थं उ० उदरे ग्रन्थे शी-पार्श्वो अव्य० । गर्भग्रन्थे
 उदरशाण्डिल्य उ० अग्निभेदे “हृद्योदरशाण्डिल्यः पारा-
 शर्यः क्षपीबलः” भा० स० ७ अ० । “तं हृतमतिधन्वा शौनकः
 उदरशाण्डिल्यायोक्षोवाच” छा० उ० ।
 उदराभ्यानं न० ईत० । (पेटकापा) रोगभेदे । तत्कार-
 णमुक्तं सुशु० “कषायः संधाहको रोपणः क्षन्धनः शो-
 धनो निखनः शोषणः पीडनः क्षेदोपशोषणश्चेति स एवं
 गुणोऽप्येकएवात्यर्थसुपस्यमानो हृतपीडास्यशोषोदराभ्यान-
 वाक्यप्रहमन्यास्तन्मगात्स्फुरणसुसुमायनाकुञ्चनाक्षेपण-
 प्रभृतीन् जनयति” । तज्जाजीर्णस्य लिङ्गं तदप्युक्तं
 सुशुते तच्च उद्गिरणग्रन्थे वक्तव्ये ।
 उदरामय उ० उदरस्थामं रोगं याति नयति या-क ।
 खनामख्याते रोगे अतिसारग्रन्थे उ० विष्टतिः । “शीतं
 मधुयुतं कल्पा पाययेतोदरायमये” “शर्करोपहितं शीतं
 पाययेज्जोदरामये” सुशु० ।
 उदरावर्त्त उ० उदरे आवर्त्त इव गभीरत्वात् । नाभौ ।
 उदरिणी स्त्री० उदरं तत्स्थगर्भोऽस्यस्याः इति ङीप् ।
 अभिख्याम् ।
 उदरं उ० उदर+अर्क-अर्च-या घञ् । उदरकाळे २ भाविफलके
 शुभाशुभकर्मेण च । “तद्भवत्युदरं जीवते च नृपस्य च”